

LAETA DIES

Quando canitur Allelúia, cum suo Ψ., addi potest Sequentia:

Graduale Romanum, 1974, p. 871

6

L Aeta di- es magni du- cis, Do- na fe- rens no- vae lu- cis, Hó- di- e re- có- li- tur. Cha- ris da- tur pi- ae men- ti, Corde sonet in ardén- ti Quidquid fo- ris pró- mi- tur. Hunc per cal- lem O- ri- éntis Admi- ré- mur ascendén- tis Patri- árchae spé- ci- em. Amplum se- men magnae pro- lis Il- lum fe- cit instar so- lis, Abra- hae per- sí- mi- lem. Corvum cernis mi- nistrán- tem, Hinc E- lí- am la- ti- tán- tem Spe- cu nosce párvu- lo. E- li- saé- us digno- scá- tur, Cum se- cú- ris re- vo- cá- tur De tor- rén- tis ál- ve- o. Il- lum Io- seph candor mo- rum, Il- lum Ia- cob fu- tu- ró- rum Mens ef- fé- cit cónsci- a. Ipse memor su- ae gentis, Nos per- dú- cat in ma- nén- tis Semper Chri- sti gáu- di- a.